Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 20. Warszawa, dnia 10 lipca 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu" — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał III r. b., która wynosi zł. 5.00, z dodatkiem zł. 7.00.

Przepisy ogólne.

225.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 czerwca 1927 r.

o dodatkowej rejestracji listów zastawnych b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego, Połtawskiego oraz obligacyj b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego, jak również imiennych pokwitowań instytucyj kredytowych i innych instytucyj państwowych i prywatnych na zdeponowane wyżej wymienione listy zastawne i obligacje.

Na podstawie § 1 i § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 grudnia 1924 r. o unormowaniu obiegu rosyjskich tytułów na okaziciela oraz tytułów przenoszonych przez indos lub cesję (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1031), zarządzam co następuje:

§ 1. Listy zastawne i obligacje niezarejestrowane na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 434), co do których zostanie przeprowadzony dowód, iż w dniu 29 lipca 1926 r. były własnością obywateli polskich, winny być przedstawione do rejestracji i ostemplowania wraz z odpowiedniemi dowodami, stwierdzającemi własność, w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 2. W wymłenionym w § 1 terminie winny być również przedstawione do rejestracji pokwitowania imienne, niezarejestrowane na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 35).

§ 3. Celem rejestracji, posiadacze listów zastawnych i obligacyj winni je przedłożyć Zarządcy Państwowemu nad mieniem b. rosyjskich prywatnych banków ziemskich (Wilno, ul. Mickiewicza Nr. 8) oraz wypełnić w dwóch egzemplarzach deklaracje, przewidziane w § 3 rozporządzenia z dn. 22 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 434). Zarządcy Państwowemu należy również przedkładać do rejestracji wymienione w § 2 pokwitowania imienne.

§ 4. Jako dowody stwierdzające, iż w dniu 29 lipca 1926 r. przedkładane do rejestracji listy zastawne i obligacje stanowiły własność osób zainteresowanych, mogą służyć następujące dowody pisemne:

a) urzędowe zaświadczenia o zgłoszeniu względnie zdeponowaniu listów i obligacyj w Ministerstwie Skarbu, b. Głównym Urzędzie Likwidacyjnym, Komisjach Szacunkowych, Związku Obrony Mienia Polaków i innych instytucjach państwowych, społecznych lub prywatnych instytucjach kredytowych na terytorjum Polski;
b) rachunki bankowe na nabyte listy i obligacje;
c) inne dowody, o ile Zarządca Państwowy uzna je za wystarczające.

§ 5. W wypadku, gdy Zarządca Państwowy uzna przedłożone dowody za niewystarczające, zgłaszającemu przysługuje prawo odwołania się do Departamentu Likwidacyjnego Ministerstwa Skarbu w 2-tygodniowym terminie od dnia otrzymania decyzji Zarządcy.

§ 6. Po upływie przewidzianego w § 1 i § 2 okresu posiadacze listów zastawnych, obligacyj oraz pokwitowań imiennych tracą wszelkie prawo do rejestracji.

§ 7. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 października 1926 r. o wzbronieniu tranzakcyj listami zastawnemi b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego i Połtawskiego oraz obligacjami b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 656) traci moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dn. 23 czerwca 1927 r. Nr. 55, poz. 486).

Opłaty stemplowe.

226.

STATUT

przedsiębiorstwa państwowego

„ŻEGLUGA POLSKA".

I. Nazwa, siedziba i zakres działania przedsiębiorstwa państwowego „Żegluga Polska".

§ 1.

Państwowe przedsiębiorstwo „Żegluga Polska" posiada samoistną osobowość prawną i rządzi się przepisami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych przemysłowych handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), tudzież niniejszym statutem.

§ 2.

Siedziba przedsiębiorstwa „Żegluga Polska" jest miasto Gdynia.

. . . .

§ 8.

Przedsiębiorstwo „Żegluga Polska" jest zwolnione na okres pięcioletni od wszelkich podatków i opłat państwowych na zasadzie ustawy o popieraniu żeglugi polskiej z dnia 25 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 891).

. . . .

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Mon. Pol. z dn. 4 czerwca 1927 r. Nr. 127, poz. 324).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 maja 1927 r.

w sprawie zatwierdzenia statutu przedsiębiorstwa „Żegluga Polska".

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 maja 1927 r. w sprawie wydzielenia z administracji państwowej przedsiębiorstwa „Żegluga Polska" (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 440) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się dołączony do niniejszego rozporządzenia statut przedsiębiorstwa „Żegluga Polska".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

227.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 czerwca 1927 r.

zawierające wykaz znaków stemplowych, będących w obiegu.

Ministerstwo Skarbu ogłasza, że na mocy §§ 20, 155, 184 i 198 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) oraz rozporządzeń z dnia 28 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 84) i z dnia 17 lutego 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 113) są obecnie w obiegu niżej wymienione znaki stemplowe.

Znaki stemplowe, wymienione w §§ 20 i 155 powołanego rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r., o ile nie są wymienione w niniejszym wykazie, a mianowicie: znaczki stemplowe wartości od 3 do 50 zł., blankiety weksli trasowanych wartości 30 gr. oraz złotych: 1.20, 1.50, 2.10, 2.40, 2.70, 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30 i 60 i blankiety weksli własnych wartości złotych: 2.10, 2.40, 2.70, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30 i 60 nie zostały jeszcze puszczone w obieg.

W miarę wypuszczenia znaków stemplowych, niewymienionych w niniejszym wykazie, względnie wycofywania z obiegu znaków, które w wykazie niniejszym są wymienione, ogłaszane będą nowe wykazy lub uzupełnienia wykazu niniejszego, odpowiadające aktualnemu stanowi rzeczy.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Góra.*

Podsekretarz Stanu:

(Mon. Pol. z dnia 5 lipca 1927 r. Nr. 150, poz. 395).

A. Znaczki stemplowe.

1	2	3	4	5
Kategorja wartości		Wzór	Kolor	
grosze	złote		właściwego znaku stemplowego	siatki
5		I	ciemno-szary	niema
10		I i III	pomarańczowy	„
20		I i III	zielony	„
30		I	czerwony	„
30		III	czerwony	piaskowy
40		III	ciemno-niebieski	jasno-niebieski
50		III	ciemno-zielony	jasno-zielony
	1	III	ciemno-bronzowy	żółty
	2	II	fioletowo-czerwony	cielisty
	2	III	fioletowo-czerwony	różowy

6

OPIS WZORÓW

Wzór I (obwieszczenie z dn. 20 czerwca 1924 r., Monitor Polski Nr. 142, poz. 412).

W ramce prostokątnej o wymiarze 20×36 mm., złożonej z dwóch linji równoległych, znajduje się u góry medaljon z orłem państwowym na białem tle. Medaljon przedstawia tarczę owalną, otoczoną ramką w stylu renesansowym, ozdobioną po obu bokach ornamentacją z liści ostu. W każdym narożu nad medaljonem jest umieszczona okrągła tarcza, zawierająca liczbę, która wyłania się z tła i wskazuje wartość znaczka. Między temi dwiema tarczami znajduje się napis „Groszy", wyłaniający się z tła. Pod medaljonem mieści się na białem, prostokątnem tle, napis „Opłata". Wyżej opisana górna część znaczka stemplowego, (składająca się z medaljonu, dwóch tarcz okrągłych i dwóch napisów) jest otoczona po stronie lewej i prawej oraz u góry ornamentacją ząbkowaną. Pod wyżej opisaną częścią górną znajduje się szereg poziomych linij równoległych, a pod niemi, na białem prostokątnem tle, na samym dole tuż przy ramce prostokątnej napis „Stemplowa".

Wzór II (obwieszczenie z dn. 20 czerwca 1924 r., Monitor Polski Nr. 142, poz. 412).

W ramce prostokątnej o wymiarze 20×36 mm., złożonej z dwóch linij równoległych, grubszej zewnętrznej i cieńszej wewnętrznej, znajduje się u góry medaljon z orłem państwowym, którego kontury wyłaniają się z tła. Medaljon przedstawia tarczę owalną, zwężającą się ku górze, otoczoną z lewej i prawej strony pięcioma białemi łukami; łuki te są spojone ze sobą, u góry i u dołu zapomocą klamry. Medaljon mieści się częściowo w prostokącie, złożonym z białych linij, a mianowicie w ten sposób, że górne i dolne części białych łuków nie wychodzą poza prostokąt, podczas, gdy części środkowe łuków mieszczą się poza prostokątem. Części prostokąta, niezakryte medaljonem, są wypełnione białemi linjami poziomemi. Po obu bokach tegoż prostokąta znajduje się ornamentacja, przedstawiająca stylizowany liść ostu (częściowo zakryty przez środkową część białych łuków). Nad medaljonem mieści się napis „Opłata", wyłaniający się z tła, pod medaljonem zaś, między skrótami „Zł." mała, okrągła tarcza, częściowo zakrywająca dolną klamrę, zawierająca liczbę, która wyłania się z tła i wskazuje wartość znaczka. Pod tem oznaczeniem wartości znajduje się szereg równoległych linij kolorowych, ułożonych poziomo w rów-

3	II	niebieski	różowy
5	II	bronzowy	niebieski
10	II	"	cielisty
20	II	zielony	żółty
40	II	fioletowo-niebieski	niebieski
50	II	oliwkowy	zielony

się szereg równoległych linij kolorowych, ułożonych poziomo w równych odstępach, a pod niemi na samym dole znaczka, napis „Stemplowa", wyłaniający się z tła. Linje poziome są oddzielone od oznaczenia wartości znaczka i od napisu „Stemplowa" jasną smugą prostokątną; smuga górna jest podzielona linją poziomą na dwie równe części.

Podłożem rysunku wyżej opisanego (właściwego znaku stemplowego) jest siatka, która wychodzi poza ramy właściwego znaku stemplowego i otacza go ze wszystkich stron.

Wzór III (§ 20 rozporządzenia z dn. 20 listopada 1926 r., Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713).

W ramce o wymiarze 20×25 mm., złożonej z kolumienek w stylu renesansowym i otoczonej prostokątem, znajduje się pośrodku medaljon z orłem państwowym, którego kontury wyłaniają się z tła. Medaljon przedstawia tarczę owalną, otoczoną ramką w stylu renesansowym, ozdobioną u podstawy gałązkami laurowemi. W każdem narożu nad medaljonem jest umieszczona mała okrągła tarcza, zawierająca liczbę, która wyłania się z tła i wskazuje wartość znaczka. Między temi dwiema tarczami znajduje się napis „Złoty", względnie „Złote" lub „Groszy". Pod medaljonem znajduje się rozwinięta wstęga z napisem „Opłata stemplowa". Przestrzeń objęta ramką i niezajęta przez rysunek wyżej podany jest wypełniona linjami poziomemi.

Przy znaczkach, sporządzonych według tego wzoru — z wyjątkiem znaczków za 10 i 20 gr., podłożem rysunku wyżej opisanego (właściwego znaka stemplowego) jest siatka, która wychodzi poza ramy właściwego znaku stemplowego i otacza go ze wszystkich stron.

B. Blankiety

1	2	3		4	5	6	7	8
Kategorje wartości					Kolor winiety			
		złote i grosze				winieta dwukolorowa		
grosze	złote	zł.	gr.	Wzór	winieta jednokolorowa	kolor właściwy	tło	Znak wodny
10**)				I	granatowy			1, 2 i 3
20				I***) IV, V				1, 2 i 3
30				I****) II, III i V				1, 2 i 3
40**)				I				1, 2 i 3
50**)				I				1, 2 i 3
60				IV i V				1
70**)				I				1
90				IV i V				1
	1**)			I		granatowy	pomarańczowe	1, 2 i 3
		1	20	I, II i III				1, 2 i 3
				V				4
		1	50	I, II i III				1, 2 i 3
				V				4
		1	80	I				1, 2 i 3
				IV, V				4
		2	10	I				2, 3
		2	40	I				2, 3
		2	70	I				2, 3

9

OPIS WZORÓW

Wzór I (rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 28 maja 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 515).

Blankiet wekslowy składa się z dwóch części: z tekstu objaśniającego i z winiety.

Tekst objaśniający znajduje się na lewym węższym brzegu blankietu i składa się z dwóch zdań, umieszczonych równolegle do owego brzegu. Zdanie pierwsze brzmi: „Cena . . . gr.", względnie „. . . zł." lub „. . . zł. . . . gr.", zdanie drugie: „Blankiet przy sumie weksla do . . . . złotych z terminem trzmiesięcznym" *).

Zdanie pierwsze jest wykonane kursywą, zdanie drugie pismem angielskiem.

Winieta. Wymiar krańcowych punktów winiety wynosi 96.5 na 36 mm. Winieta składa się z trzech tarcz: górna i dolna są okrągłe, środkowa jest owalna.

Tarcze: górna i środkowa posiadają tło ciemne; przy winietach dwukolorowych (kolumny 6 i 7 niniejszego wykazu) barwą tła, tarcz: górnej i środkowej jest właściwy kolor winiety (kolumna 6). Tarcza dolna posiada przy winietach jednokolorowych (kolumna 5 niniejszego wykazu) tło białe, przy dwukolorowych zaś (kolumny 6 i 7) barwne tło jasne, przyczem barwą tarczy dolnej jest kolor tła winiety (kolumna 7).

W tarczy górnej jest umieszczony biały orzeł polski, wyłaniający się z ciemnego tła tarczy. W tarczy środkowej znajduje się biały napis, równoległy do węższych boków blankietu, wyłaniający się z tła; napis ten brzmi: „Opłata stemplowa gr. . . . „gr." względnie „zł." . . . " lub . . . zł. . . . gr." W tarczy dolnej znajduje się napis, równoległy do szerszych boków blankietu, wykonany barwą, stanowiącą właściwy kolor winiety; napis ten brzmi: „. . . groszy", względnie „złote" lub „. . . złotych" lub „1 złoty" lub „1 złoty . . . groszy" lub „. . . złote . . . groszy". Wszystkie tarcze są ujęte w stylizowaną ornamentację z motywów roślinnych.

10

Opis znaków wodnych

Znak 1.

Plecionka, złożona z romboidów i sześcioboków.

Znak 2.

Szeregi orłów państwowych, w ten sposób ustawione, że pionowa oś każdego orła jest równoległa do węższych brzegów blankietu wekslowego.

Znak 3.

Szeregi orłów państwowych, w ten sposób ustawione, że pionowa oś każdego orła jest równoległa do szerszych brzegów blankietu wekslowego. Szeregi te są przegrodzone szeregami liter, w ten sposób, że każdy pionowy szereg orłów (ustawiony między węższemi brzegami blankietu) ma po jednej stronie szereg, złożony z litery B, po drugiej, szereg, złożony z litery P.

Znak 4.

Plecionka, złożona z rombów i sześcio-

3			I, II, III	czerwony	zielone	1, 2 i 3
			V			4
6			I			2 i 3
9			I			2 i 3
12			I			2 i 3
15			I			2 i 3
18			I			2 i 3
21			I			2 i 3
24			I			2 i 3
27			I			2 i 3
30			I			2 i 3
60			I			2 i 3

Wzór II (rozporządzenie z dnia 23 września 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 775).

Blankiet wekslowy składa się z trzech części: z tekstu objaśniającego, z winiety i ze schematu umowy wekslowej.

Tekst objaśniający znajduje się na lewym węższym brzegu blankietu i składa się z trzech zdań, umieszczonych równolegle do owego brzegu. Zdanie pierwsze brzmi: „Weksel trasowany". Zdanie drugie brzmi: „Cena . . . gr.", względnie „. . . zł." lub „. . . zł. . . . gr.". Zdanie trzecie brzmi: „Blankiet przy sumie weksla do . . . złotych z terminem trzymiesięcznym" *).

Winieta — jak we wzorze I.

Schemat umowy wekslowej brzmi:

. . . . dnia . .
192 . . № . . . .
. . . . . zapłac . . Pan . .
za ten . . . weksel na zlecenie . .
. . . . sumę
. . . .
. . . .
Płatny . . . .

boków, przyczem w każdym sześcioboku znajduje się orzeł państwowy; oś pionowa orła jest równoległa do węższych brzegów blankietu wekslowego.

*) Wyrazy „z terminem trzymiesięcznym" są bez znaczenia, gdyż w myśl obowiązującej obecnie ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570) termin płatności wekslu nie ma wpływu na wysokość opłaty stemplowej. Blankiety według wzoru I, II i III, sporządzone przed wejściem w życie powołanej ustawy i dostosowane do ustawy dawniejszej, będą w obiegu do czasu wyczerpania pozostałych jeszcze zapasów tych blankietów.

**) Blankiety wekslowe wartości 10, 40, 50 i 70 gr. oraz 1 zł. nie odpowiadające stawkom, przewidzianym w ustawie o opłatach stemplowych mogą być używane po uzupełnieniu wartości blankietu do wysokości jednej ze stawek obowiązujących, a mianowicie w sposób, podany w §§ 156 i 157 rozporządzenia z dn. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713). Nadto rozporządzeniem z dn. 17 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 113) wprowadzono w obieg blankiety wyżej wymienione, na których w stronie odwrotnej, a mianowicie na brzegu węższym umieszczono znaczki stemplowe, skasowane pieczęcią kasy skarbowej, a uzupełniające wartość urzędowego blankietu do kwoty 20 gr., lub 30 gr., lub 60 gr., lub 90 gr., lub 1 zł. 50 gr. W blankietach tych kwota umieszczona w zdaniu drugiem tekstu objaśniającego po słowach: „Blankiet przy sumie weksla do" jest sprostowana na kwotę, odpowiadającą nowej wartości blankietu, słowa zaś: „z terminem trzymiesięcznym" są przekreślone.

***) Blankiet 20-to groszowy może służyć obecnie do wystawienia wekslu na sumę, nieprzekraczającą 60 zł. (artykuł 122 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570).

****) Blankiet 30-to groszowy służy obecnie do wystawienia wekslu na sumę, nieprzekraczającą 100 zł.

9	10

Wzór III (rozporządzenie z dnia 23 września 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 775) różni się od wzoru II, że zdanie pierwsze tekstu objaśniającego brzmi: „Weksel własny", a schemat umowy wekslowej brzmi:

. . . . dnia . .
192 . . Na . . . .
. . . . . zapłac . . Pan . .
za ten . . . weksel na zlecenie . .
. . . . sumę

. . . .
. . . .
. . . .
Płatny . . . .

Wzór IV (§ 155 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) różni się od wzoru II tem, że zdanie trzecie tekstu objaśniającego brzmi: „Blankiet dla weksli, których suma nie przewyższa . . . zł."; zdanie to jest wykonane pismem angielskiem.

Wzór V (§ 155 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) różni się od wzoru II cechami następującemi: 1) zdanie pierwsze tekstu objaśniającego brzmi: „weksel własny"; 2) zdanie trzecie tekstu objaśniającego brzmi: „Blankiet dla weksli, których suma nie przewyższa . . . zł."; zdanie to jest wykonane pismem angielskiem; 3) schemat umowy wekslowej jest taki sam jak we wzorze III.

228.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

81. *(Art. 90).* Pismo, które komitent wystosowuje do komisanta (komisjonera) i którem uznaje należność komisanta z tytułu prowizji, podlega opłacie w wysokości 0,2% od kwoty prowizji, jeżeli przedtem ani nie zostało sporządzone pismo, stwierdzające zawarcie umowy komisowej, —bądź podpisane przez obie strony, bądź sporządzone albo uwierzytelnione sądownie lub notarjalnie, — ani też nie został wystawiony przez komisanta rachunek, stwierdzający jego należność.

Artykuł bowiem 90 u. o. s. postanawia, że „rachunki **i tym podobne pisma** wymienione w art. 72, a stwierdzające wykonanie umowy o świadczenie usług przez osobę, która się do nich zobowiązała", podlegają opłacie stemplowej „według zasad, podanych w art. 72 — 74". Pismo zaś, o którem mowa, jest odpowiednikiem wymienionego w art. 72 „potwierdzenia odbioru towaru, wymieniającego zarazem należność za towar". (L. D. P. O. 5575/VII/27).

82. **W sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z postępowaniem celnem** (L. D. P. O. 463/VII/27). *I. (art. 142, punkt 1).* Deklaracja celna (§§ 12, 15 i 35 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem, (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 11, poz. 64) jak również deklaracja pierwotna wysyłającego (§ 16 powołanego rozporządzenia) są wolne od opłaty.

II. (art. 72 i 74). Rachunek kupiecki (faktura), wystawiony przez wysyłającego, a dołączony w myśl § 16 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 11, poz. 64) do deklaracji celnej i zastępujący deklarację nadawcy, przewidzianą w §-ie 12 tegoż rozporządzenia (w brzmieniu, ustalonem w rozporządzeniu z dnia 7 sierpnia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 695), zasadniczo nie podlega opłacie stemplowej—jako przeznaczony do celów urzędowych.

Jeżeli jednak — po uskutecznieniu ostatecznej odprawy celnej towaru — strona prosi o wydanie jej takiego rachunku (punkt 6 okólnika z dn. 27 maja 1925 r., Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 17, poz. 458), to ma uiścić opłatę stemplową, przewidzianą w art. 72 u. o. s., o ile nie uiszczono już przedtem tej opłaty od innego egzemplarza lub odpisu tego rachunku (art. 3. u. o. s.). W tym więc przypadku urząd celny uzależnia wydanie rachunku od uprzedniego uiszczenia przez stronę należnej opłaty stemplowej, względnie od przedstawienia urzędowi celnemu tego egzemplarza (odpisu) rachunku, na którym znajduje się dowód uiszczenia opłaty. Opłata ma być uiszczona bez względu na to, czy w chwili wydania rachunku stronie upłynęły już trzy tygodnie od dnia otrzymania rachunku przez stronę lub przez jej pełnomocnika (przed dołączeniem go do deklaracji celnej), czy też termin ten jeszcze nie upłynął (art. 21, ustęp ostatni u. o. s.).

Opłatę, o której mowa, jeżeli nie przewyższa 100 zł., uiszcza się zapomocą znaczków stemplowych, które urząd celny kasuje zapomocą swojej pieczęci; urząd celny ma nadto uwidocznić datę skasowania w ten sposób, aby część tej adnotacji znajdowała się na znaczkach stemplowych, a część na otaczającym je papierze (art. 74, ustęp trzeci oraz § 18, punkt „g" r. w. s.).

W przypadku, gdy należna opłata stemplowa wynosi więcej niż 100 zł., urząd celny, zażąda od strony przedłożenia kwitu jakiejkolwiek kasy skarbowej, stwierdzającego uiszczenie opłaty w gotówce; strona może postąpić w ten sposób również wówczas, gdy opłata nie przewyższa 100 zł., ale wynosi więcej niż 50 zł. (§ 18, punkt „g" r.w.s.). Jeżeli jednak w siedzibie urzędu celnego niema kasy skarbowej, to urząd celny ma pobrać opłatę stemplową (przewyższającą 100 zł., a na życzenie strony również opłatę nie przewyższającą 100 zł., ale wynoszącą więcej niż 50 zł. i zarachować ją w sposób wskazany w obowiązujących przepisach rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów celnych.

Urząd celny winien uwidocznić na odpisie rachunku, który strona dostarcza wzamian za otrzymany oryginał, wysokość opłaty uiszczonej oraz sposób uiszczenia; w tym celu umieszcza na odpisie następującą adnotację: „Od rachunku zgodnego z niniejszym odpisem, uiszczono opłatę stemplową zł. . . . . gr. . . . znaczkami stemplowemi" (względnie: „gotówką w Kasie Skarbowej w . . . . . poz. dz. przych . . . . . . ", względnie „gotówką w Urzędzie Celnym: poz. dz. przych. . . . . ").

III. (art. 140, 145 i 154). Podanie o wydanie oryginalnych dokumentów handlowych, dołączonych do deklaracji celnej (p. 6 okólnika z dn. 27 maja 1925 r. Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 17, poz. 458) podlega opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. oraz po 50 gr. od każdego załącznka bez względu na to, czy prośba taka będzie zgłoszona przez złożenie pisemnego wniosku, czy też przez sporządzenie adnotacji na samej deklaracji celnej. Zaświadczenie zgodności odpisów, pozostających w urzędzie celnym z dokumentami oryginalnemi, wydanemi stronie, nie podlega opłacie stemplowej, gdyż nie jest wydane stronie.

IV. (art. 93 i 94). Konosamenty morskie (§§ 642 i 643 niemieckiego kodeksu handlowego) t. j. dokumenty, przewozowe, wystawione przez kierownika okrętu, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 10 gr. od arkusza; drugi i dalsze egzemplarze konosamentu są wolne od opłaty (art. 3 u. o. s.). Od konosamentu, wystawionego zagranicą, opłatę uiszcza odbiorca przesyłki w kraju, przed jej odebraniem.

V. (art. 142, punkt 1). Manifesty okrętowe, zgłoszenia luków i skrytek oraz spisy prowizji, przedkładane przez kapitana (szypra) okrętu (statku) organom celnym, są wolne od opłaty.

VI. (art. 1 i 139). Deklaracje, które strona, otrzymująca z zagranicy przesyłki pocztowe z darami, obowiązana jest złożyć urzędowi pocztowemu (pocztowo-celnemu) według wzorów 1B lub 2, załączonych do okólnika z dnia 15 lutego 1927 r. L. D. C. 789/II/27. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 7, poz. 87), nie podlegają opłatom stemplowym, ponieważ pisma tego rodzaju — nie sporządzone ani nie

uwierzytelnione sądownie lub notarjalnie — nie są wymienione w części drugiej ustawy o opłatach stemplowych.

VII. (art. 145). Podania o odprawę celną warunkową, składane w myśl art. 12 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) oraz w myśl §§ 42 do 44 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 11, poz. 64), jak również podania o odroczenie terminu, wyznaczonego dla powrotu towaru, warunkowo odprawionego (§ 47 powołanego rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem), podlegają opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. oraz w wysokości po 50 gr. od każdego załącznika. Wnioski ustne o odprawę warunkową (zgłaszane n. p. w ruchu podróżnych lub w małym ruchu granicznym) nie podlegają opłacie, gdyż nie powodują spisania protokółu, przewidzianego w ustępie pierwszym art. 140 u. o. s.

VIII. (art. 137, punkt 5). Pokwitowania wystawiane przy odbiorze zabezpieczenia celnego, złożonego przy odprawie celnej warunkowej (§ 46 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem, Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 11, poz. 64; § 54 instrukcji rachunkowo-kasowej z dnia 12 września 1922 r. Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 24, poz. 407) są wolne od opłaty.

IX. (art. 111). Dokument, którym przedsiębiorstwo ekspedycyjne upoważnia osobę trzecią do załatwiania w jego imieniu formalności celnych (art. 12 rozporządzenia z dnia 6 października 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 686), wręczone urzędowi celnemu, podlegają, jako pełnomocnictwa, opłacie stemplowej w wysokości 3 zł.

Cesja uprawnienia do załatwienia formalności celnych podlega opłatom stemplowym według zasad, podnych w okólniku z dnia 19 maja 1927 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 16, poz. 186).

83. *(Art. 144).* Pisma, wnoszone do urzędów państwowych przez zakłady ubezpieczeń przymusowych np. Kasy Chorych, Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych z siedzibą w Warszawie (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 410), Zakład Pensyjny dla funkcionarjuszy z siedzibą we Lwowie (rozporządzenie z dn. 6 sierpnia 1921 r., Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 524), Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu (rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 2 sierpnia 1920, Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. Nr. 45, poz. 380), Zakład ubezpieczenia od wypadków z siedzibą we Lwowie (ustawa z dn. 30 stycznia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148 oraz rozporządzenie z dn. 7 czerwca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 512), Zakład Ubezpieczenia Urzędników Prywatnych w Poznaniu (rozporządzenie z dn. 26 maja 1926 r., Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 322), zarząd główny i zarządy obwodowe Funduszu bezrobocia (art. 17 — 26 ustawy z dn. 18 lipca 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), są wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 144, p. 2 jako wniesione przez związek przymusowy (L. DPO. 5682/VII/27).

Pożyczki państwowe.

229.

ROZPORZĄDZENIE

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 20 czerwca 1927 r.

w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Umorzenie obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej, wypuszczonej na zasadzie § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa Austrjackiego i Węgierskiego, tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1028) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości oraz Kolei z dnia 18 sierpnia 1926 r. w sprawie wymiany obligacyj kolejowych, zabezpieczonych na kolejach państwowych w b. dzielnicy austrjackiej lub powstałych z wykupna tych kolei, na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 509) — nastąpi do dnia 2 stycznia 1967 r. drogą przedterminowego wykupu lub losowania półrocznie w dniach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, począwszy od dnia 1 lipca 1927 r., w myśl planu umorzenia, dołączonego do rozporządzenia z dnia 18 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 509).

W razie, jeżeli obligacje, przedterminowo wykupione celem ich umorzenia, nie dosięgną wysokości raty, przypadającej do umorzenia w danym terminie, brakująca reszta będzie umorzona drogą losowania.

Numery obligacyj umorzonych drogą losowania lub przedterminowego wykupu będą ogłaszane każdorazowo w Monitorze Polskim.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) Dr. *Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 czerwca 1927 roku Nr. 56, poz. 491).

230.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU.

z dnia 22 czerwca 1927 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości w sprawie przedłużenia terminu wymiany obligacyj pożyczek zaciągniętych przez b. kraj Galicję na obligację 5% pożyczki konwersyjnej.

Na zasadzie §§ 10, 11 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa Austriackiego i Węgierskiego tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1028) oraz § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu należności innemi przepisami nieobjętych oraz o posiłkowem stosowaniu rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1030) i §§ 43 i 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin prekluzyjny ustalony na dzień 30 czerwca 1927 r. w § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości z dnia 18 sierpnia 1926 r. w sprawie wymiany obligacyj pożyczek zaciągniętych przez b. kraj Galicję na oblikację 5% pożyczki konwersyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 508) przedłuża się do dnia 30 czerwca 1928 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 czerwca 1927 roku Nr. 56, poz. 501).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. Nr. 37403. 12/VII. 1927 r. — 6000.